

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA I CIVILĂ

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

Dosar nr. (...)

Î N C H E I E R E

Sedința publică din 27 februarie 2025

Completul constituit din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol judecarea apelurilor declarate de reclamantul (...) și de pârâtul Tribunalul (...), împotriva sentinței civile nr. (...) din (...) pronunțate de Tribunalul (...) în dosar nr. (...).

La apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează faptul că apelul dedus judecății se află la al doilea termen de judecată, apelantul reclamant a depus la dosar prin registratura instanței la data de 17 decembrie 2024 precizări iar apelantul pârât Tribunalul (...), a depus la dosar prin registratura instanței la data de (...), punctul de vedere solicitat la termenul anterior.

Instanța constată că atât apelantul reclamant (...) cât și apelatul pârât Tribunalul (...), au formulat precizări prin care își exprimă punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept la care s-a făcut referire în încheierea de la termenul anterior respectiv: dacă prin prisma prevederilor art. 100 din Legea nr. 304/2004, art. 121 și art. 122 alin. 3 din Legea nr. 304/2022, art. 2, art. 4 și art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005, art. 55 lit. a), art. 56 alin. 1 lit. i), art. 83 lit. h) și art. 146 alin. 3 din Legea nr. 53/2003, având în vedere că asistenții judiciari sunt numiți în funcție pentru o perioadă de 5 ani și văzând că acestora li se aplică dispozițiile prevăzute de lege pentru magistrați în ceea ce privește concediul de odihnă, se poate considera că încetarea mandatului unui asistent judiciar la sfârșitul perioadei de 5 ani este echivalentă cu încetarea unui contract individual de muncă încheiat pe durată determinată, iar în caz că da, dacă raportat la prevederile legale arătate mai sus se poate acorda compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat în cazul în care încetarea unui mandat de 5 ani al unui asistent judiciar este urmată de numirea în funcție a acestui asistent judiciar pentru un nou mandat de 5 ani.

Apelantul pârât Tribunalul (...) a precizat că își menține punctul de vedere referitor la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, pentru a se pronunța asupra chestiunii de drept anterior menționate cu solicitarea ca în cuprinsul întrebării ce se va adresa Înalta Curte de Casație și Justiție, să se facă trimitere și la prevederile art.8 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 2430/C/27.10.2006.

CURTEA DE APEL,

Va amâna pronunțarea în cauză asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, pentru a pronunța o hotărâre prealabilă cu privire la chestiunea de drept anterior menționată, la data de 14 martie 2025.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Amână pronunțarea în cauză la data de 14 martie 2025, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit art. 396 pct. 2 Cod procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 27 februarie 2025.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ
Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE
Ședința publică din 14 martie 2025
Completul constituit din:
Președinte: (...)
Judecător: (...)
Grefier: (...)

Pe rol pronunțarea asupra apelului declarat de pârâțul Tribunalul (...), împotriva sentinței civile nr. (...) din (...) pronunțate de Tribunalul (...) în dosar nr.(...), precum și asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024.

În lipsa părților.

Dezbaterile și susținerile în fond ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din (...), încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie, pronunțarea fiind amânată pentru data de azi, (...).

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, Curtea de Apel arată următoarele.

Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de (...) la Tribunalul (...) sub nr. (...) reclamantul (...) a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Tribunalul (...): compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat, în sensul obligării pârâțului la plata uno ictu (dintr-o dată, conform legii) a sumei de 34.647 lei, reprezentând contravaloarea celor 53,5 zile de concediu de odihnă neefectuat în anii 2021, 2022 și 2023 (o zi de concediu de odihnă neefectuat în anul 2021; 35 de zile de concediu de odihnă neefectuat în anul 2022; 17,5 de zile de concediu de odihnă neefectuat în anul 2023, zile calculate proporțional cu perioada efectiv lucrată în anul 2023, respectiv până la data de 30.06.2023, inclusiv); indexarea sumei de 34.647 lei cu indicele de inflație, calculat de la data la care se datora suma și pârâțul a fost pus de drept în întârziere prin neplată, conform art. 166 alin. 4 din Codul muncii, respectiv de la data de 1 iulie 2023, și până la data plății efective; calcularea dobânzii legale penalizatoare la suma de 34.647 lei de la data la care se datora suma, respectiv 1 iulie 2023, și până la data plății efective; calcularea dobânzii la dobândă la suma calculată la capetele de cerere nr. 1 și nr. 3 (conform art. 1489 alin. 2 din Codul civil) de la dala de 1 iulie 2023 și pana la dala plății efective; obligarea pârâțului la plata de penalitățile zilnice de întârziere (daune cominatorii), în cuantum de 5.000 lei/zi întârziere, calculate de la data la care se datorau, respectiv 1 iulie 2023. și până la data plății efective.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a arătat, în esență, că în perioada 1 iulie 2018 - 30 iunie 2023 a îndeplinit mandatul de asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...), conform art. 1 din H.G. nr. 616/23.06.2005 privind condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților pentru a fi numiți ca asistenți judicari de către ministrul justiției, că la terminarea acestui mandat de 5 ani

(mandat care, în opinia reclamantului, poate fi asimilat unui contract individual de muncă pe durată determinată și care intră sub incidența dispozițiilor art. 56 alin. 1 lit. i din Codul muncii) i-a solicitat în scris pârâtului, în data de 15 iunie 2023, ca începând cu data de 1 iulie 2023, în temeiul art. 146 alin. 3 din Codul muncii, să îi plătească suma reprezentând compensarea în bani a 53,5 zile de concediu de odihnă neefectuat în anii 2021, 2022 și 2023 (numărul de zile fiind luat din evidența grefierului de la cabinetul președintelui de instanță, însărcinat cu astfel de atribuții) și că neefectuarea concediului de odihnă în discuție are la bază motive obiective, neimputabile reclamantului.

Reclamantul a mai arătat că pârâtul nu a răspuns acestei solicitări, că în aprecierea sa instanța trebuie să dispună ca plata drepturilor salariale reprezentând compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat să se realizeze dintr-o dată, că la calcularea sumei solicitate (34.647 lei) a utilizat două metode de calcul (a împărțit salariul net din „fluturașii” lunilor aprilie și mai 2023 la 168 ore lucrate/lunar, valoare maximă conform Codului muncii, obținând o valoare de 647,61 lei/zi de concediu de odihnă neefectuat; aceeași sumă i-a fost confirmată de către colegul său de serviciu, tot asistent judiciar, căruia, la data de 31 iulie 2023, pârâtul i-a plătit benevol, prin virament bancar, suma de 33.028 lei pentru compensarea a 51 de zile de concediu de odihnă neefectuat, ceea ce conduce tot la o valoare a compensării de 647,61 lei/zi de concediu de odihnă neefectuat), iar refuzul pârâtei de a-i achita dreptul bănesc solicitat a creat situație de discriminare, din cunoștințele sale tuturor celorlalți colegi asistenți judiciari (care aveau concediu de odihnă neefectuat la finalul mandatului 2018 – 2023 și care au formulat cereri de acordare a compensației bănești în discuție) fiindu-le recunoscute și achitate benevol aceste drepturi bănești.

Reclamantul a mai arătat că în cauză nu a operat prescripția dreptului de a beneficia de concediul de odihnă aferent anului 2021, pe de o parte deoarece după împlinirea perioadei de report de 18 luni prevăzută de art. 146 alin. 2 din Codul muncii se stinge doar dreptul angajatului de a mai pretinde efectuarea în natură a concediului de odihnă (și aceasta doar dacă neefectuarea concediului îi este imputabilă reclamantului), iar nu și dreptul acestuia de a pretinde plata dreptului bănesc reprezentând compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat, iar pe de altă parte potrivit art. 248 alin. 1 coroborat cu art. 146 alin. 1 și 3 din Codul muncii compensarea în bani a concediului de odihnă poate fi solicitată doar începând cu data încetării contractului, în speță începând cu data de 1 iulie 2023 (data încetării mandatului de asistent judiciar), în termenul legal de prescripție de 3 ani.

Reclamantul a mai arătat că în opinia sa nu se poate pune problema prematurității cererii de acordare a dreptului de a efectua concediul de odihnă pentru anii 2022 și 2023 deoarece începând cu data de 1 iulie 2023 (prin Ordinul ministrului justiției nr. 1085/C/2023) acesta a fost numit asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...), astfel că nu își mai poate efectua concediul de odihnă aferent anilor 2022 și 2023 (care aparțin mandatului care a încetat la data de 30 iunie 2023) în cadrul noului mandat de asistent judiciar (pentru perioada 2023-2028), întrucât concediul de odihnă neefectuat nu poate fi „reportat” legal de la un mandat la altul.

Reclamantul consideră că în speță sunt pe deplin aplicabile prevederile art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari (aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006), întrucât se află în ipoteza normei juridice cuprinsă în acest articol: la data de 30 iunie 2023 i-a încetat mandatul de asistent judiciar pentru perioada 2018-2023, deci a încetat activitatea ca asistent judiciar în cadrul instanțelor judecătorești.

Dar, a mai arătat reclamantul, întrucât ordinul arătat mai sus are forță juridică inferioară Codului muncii (lege), trebuie apreciat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. 3 din Codul muncii, prevederi mai noi și cu putere superioară și care îi conferă

dreptul de a beneficia de compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat aferent anilor 2021 – 2023.

Reclamantul a invocat în susținerea pretențiilor sale prevederile art. 56 alin. 1 lit. i, art. 146 alin. 1 și 3, art. 248 alin. 1 din Codul muncii, art. 18 alin. 5 din Legea nr. 554/2004, art. 48 din Legea nr. 31/1990, art. 64 alin. 2 din Legea nr. 18/1991, art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006, art. 580 ind. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, art. 1 din H.G. nr. 616/23.06.2005, Codul civil.

Prin întâmpinare pârâtul Tribunalul (...) a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune (raportat la prevederile art. 146 alin. 2 din Codul muncii) și excepția prematurității acțiunii (arătând că prin Ordinul ministrului justiției nr. 1085/C/30.06.2023, reclamantul a fost numit în calitate de asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...), astfel că acesta își va putea efectua concediu de odihnă pentru anii 2022 și 2023 în cadrul noului mandat de 5 ani), iar în ceea ce privește fondul cauzei a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Pârâtul a arătat în motivarea întâmpinării că potrivit art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari (aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006), coroborat cu art. 121 din Legea nr. 304/2022, compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării activității asistentului judiciar, în cadrul instanțelor judecătorești, că încetarea mandatului de asistent judiciar la data de 30.06.2023 nu echivalează cu o încetare a contractului/raporturilor de muncă, conform Codului muncii, care să justifice compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat, întrucât, potrivit legislației specifice asistenților judiciari în domeniul concediilor, anume Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari (aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006), pentru acordarea compensării în bani a concediului de odihnă neefectuat este necesară îndeplinirea condiției încetării activității asistentului judiciar în cadrul instanței, ori activitatea reclamantului în cadrul instanțelor judecătorești nu a încetat la data de 30.06.2023, acesta fiind numit în funcția de asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...) începând cu data de 01.07.2023, prin Ordinul ministrului justiției nr. 1085/C/30.06.2023, astfel că reclamantul își va putea efectua concediu de odihnă cu respectarea Regulamentului amintit.

Prin Sentința civilă nr. (...) pronunțată în dosarul nr. (...) Tribunalul (...) a respins excepțiile invocate de pârât prin întâmpinare, a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamant, a obligat pârâtul să plătească pe seama reclamantului contravaloarea a 52,5 zile de concediu de odihnă neefectuat în anii 2022 și 2023 (pentru anul 2022 – 35 zile concediu de odihnă neefectuat; pentru anul 2023 – 17,5 zile concediu de odihnă neefectuat), a obligat pârâtul să plătească pe seama reclamantului sumele reținute mai sus actualizate cu indicele de inflație, la care să se adauge dobânda legală penalizatoare, a respins cererea reclamantului privind acordarea zilelor de concediu de odihnă neefectuat pentru anul 2021, a respins cererea reclamantului privind acordarea penalităților de întârziere cu titlu de daune cominatorii, a respins cererea reclamantului privind acordarea dobânzilor calculate la dobânda aferentă sumelor arătate mai sus, fără cheltuieli de judecată.

Din considerentele acestei hotărâri judecătorești reiese că instanța a reținut că reclamantul face parte din categoria personalului din unitățile din justiție, îndeplinind funcția de asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...), că în perioada 1 iulie 2018 - 30 iunie 2023 reclamantul a îndeplinit mandatul de asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...); instanța a apreciat că mandatul de 5 ani poate fi asimilat unui contract individual de muncă pe durată determinată și intră sub incidența dispozițiilor art. 56 alin. 1 lit. i din Codul muncii și a reținut că la încheierea mandatului aferent perioadei 1 iulie 2018 - 30 iunie 2023 reclamantul a solicitat în scris ca pârâtul să îi plătească suma reprezentând compensarea în bani a 53,5 zile

de concediu de odihnă neefectuat în anii 2021, 2022 și 2023 și că pârâtul Tribunalul (...) nu a dat curs solicitării reclamantului.

Tribunalul (...) a apreciat că în speță sunt relevante prevederile art. 2, respectiv art. 8 alin. 1, 2 și 3 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari (aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006), că raportat la aceste prevederi legale dreptul reclamantului la compensarea concediului de odihnă neefectuat nu comportă niciun fel de discuții, de vreme ce situația acestuia este similară din toate punctele de vedere cu aceea a încetării unui contract de muncă la data la care expiră termenul pentru care a fost încheiat, că prin prisma acestor aprecieri nu pot fi primite susținerile pârâtului potrivit cărora nu s-a făcut dovada îndeplinirii condiției încetării activității asistentului judiciar în cadrul instanței.

Tribunalul (...) a subliniat că mandatul reclamantului aferent perioadei 2018 – 2023 a încetat la data de 30 iunie 2023, la această dată încetând și efectele ordinului în baza căruia a fost numit în funcție pentru perioada menționată.

În opinia Tribunalului (...) nu prezintă relevanță faptul că începând cu data imediat următoare expirării mandatului anterior reclamantul a fost numit prin ordin al ministrului justiției pentru un nou mandat deoarece, prin acest ordin, reclamantului i s-a conferit dreptul de a profesa în funcția de asistent judiciar pentru o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 iulie 2023, între cele două mandate neexistând continuitate în ceea ce privește durata muncii.

Tribunalul (...) a apreciat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. 3 din Codul muncii, că aceste prevederi sunt incidente indiferente de modul în care a încetat contractul individual de muncă și că în cazul încetării contractului individual de muncă efectuarea concediului de odihnă nu mai este posibilă, momentul încetării contractului individual de muncă fiind cel în care se naște dreptul salariatului de a primi o compensație în bani pentru zilele de concediu ce i se cuveneau proporțional cu perioada lucrată și pe care nu le-a efectuat.

Împotriva Sentinței civile nr. (...) pronunțate în dosarul nr. (...) a formulat apel pârâtul Tribunalul (...), (apel depus la Tribunalul (...) la data de (...), solicitând admiterea apelului și respingerea pe fond a cereri de chemare în judecată ca nefondată.

Apelantul - pârât consideră hotărârea atacată netemeinică și nelegală și, prin motivarea cererii de apel, arată că potrivit art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari (aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006), coroborat cu art. 121 din Legea nr. 304/2022, compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării activității asistentului judiciar, în cadrul instanțelor judecătorești.

Ori, arată apelantul - pârât, încetarea mandatului de asistent judiciar (în speță la data de 30.06.2023) nu echivalează cu o încetare a contractului/raporturilor de muncă, conform Codului muncii, care să justifice compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat, întrucât potrivit legislației specifice asistenților judiciari în domeniul concediilor, anume Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006, pentru acordarea compensării în bani a concediului de odihnă neefectuat este necesară îndeplinirea condiției încetării activității asistentului judiciar în cadrul instanței, iar intimatul - reclamant nu a încetat activitatea în cadrul instanțelor judecătorești, prin Ordinul nr. 1085/C acesta fiind numit asistent judiciar în cadrul Tribunalului (...) de la data de 01.07.2023, astfel că nu se poate spune că activitatea intimatului - reclamant în cadrul instanțelor judecătorești ar fi încetat, cum eronat (în opinia apelantului - pârât) ar fi reținut instanța de fond.

Apelantul - pârât subliniază că intimatul - reclamant își va putea efectua concediul de odihnă cu respectarea Regulamentului menționat, în sensul că se va menține ca regulă acordarea acestui concediu în perioada vacanțelor judecătorești, potrivit dispozițiilor art. 5 din Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C/27.10.2006, iar pentru motive temeinic justificate

conducerea Tribunalului (...) va putea aproba efectuarea concediului de odihnă și în altă perioadă decât cea a vacanțelor judecătorești.

În finalul cererii de apel apelantul - pârât a solicitat ca instanța de apel să facă aplicarea prevederilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024.

Această cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost pusă în discuția părților, apelantul-pârât a depus un punct de vedere și precizări, iar în urma celor arătate mai sus Curtea de Apel apreciază că se cuvine sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea **chestiune de drept**:

„Să se stabilească dacă prin prisma prevederilor art. 100 din Legea nr. 304/2004, art. 121 și art. 122 alin. 3 din Legea nr. 304/2022, art. 2, art. 4 și art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005, art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din data de 27 octombrie 2006, art. 55 lit. a), art. 56 alin. 1 lit. i), art. 83 lit. h) și art. 146 alin. 3 din Legea nr. 53/2003, având în vedere că asistenții judiciari sunt numiți în funcție pentru o perioadă de 5 ani și văzând că acestora li se aplică dispozițiile prevăzute de lege pentru magistrați în ceea ce privește concediul de odihnă, se poate considera că încetarea mandatului unui asistent judiciar la sfârșitul perioadei de 5 ani este echivalentă cu încetarea unui contract individual de muncă încheiat pe durată determinată.

În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, să se stabilească dacă raportat la prevederile legale arătate mai sus se poate acorda compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat în cazul în care încetarea unui mandat de 5 ani al unui asistent judiciar este urmată de numirea în funcție a acestui asistent judiciar pentru un nou mandat de 5 ani”.

Cu privire la admisibilitatea sesizării, instanța reține că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, *„Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1. completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

Analizând îndeplinirea cumulativă a condițiilor ce rezultă din textul legal evocat, Curtea de Apel apreciază că pentru îndeplinirea obligației de aplicare corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, în prealabil, în baza art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o interpretare dispozițiilor art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din 27 octombrie 2006, prin prisma prevederilor art. 100 din Legea nr. 304/2004 (forma inițială a legii), art. 121 din Legea nr. 304/2022, art. 55 lit. a, art. 56 alin. 1 lit. i, art. 83 lit. h și art. 146 alin. 3 din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată) și art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005.

În concret, art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din 27 octombrie 2006, condiționează acordarea compensării în bani a concediului de odihnă neefectuat de încetarea activității asistentului judiciar în cadrul instanțelor judecătorești, nefiind clar dacă această încetare se referă la încetarea fiecărui mandat al asistentului judiciar sau doar la încetarea unui mandat al asistentului judiciar neurmată de o numire în funcție pentru un nou mandat.

Interpretarea pe care trebuie să o dea Înalta Curte de Casație și Justiție normei de drept în discuție este necesară și prin prisma raportului între norma specială și norma

generală, care există între prevederile legale enumerate mai sus, având în vedere că prevederile art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din 27 octombrie 2006, art. 100 din Legea nr. 304/2004 (forma inițială a legii) și art. 121 din Legea nr. 304/2022 sunt norme speciale (privind o anumită categorie profesională) în raport cu prevederile art. 55 lit. a, art. 56 alin. 1 lit. i, art. 83 lit. h și art. 146 alin. 3 din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată), care sunt norme generale.

Așa cum rezultă din sesizare, chestiunea de drept prezintă dificultate și presupune nu doar clarificarea aspectului dacă se poate pune egal între încetarea mandatului unui asistent judiciar la sfârșitul perioadei de 5 ani și încetarea unui contract individual de muncă încheiat pe durată determinată, ci mai ales dacă compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat poate fi acordată în cazul în care, după încetarea mandatului în cadrul căruia asistentul judiciar nu a efectuat integral numărul de zile de concediu de odihnă la care era îndreptățit, același asistent judiciar continuă activitatea în cadrul instanțelor judecătorești.

În consecință, față de toate aspectele reținute, Curtea de Apel apreciază că litigiul de față se încadrează în categoria proceselor la care face referire art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024.

Soluționarea apelului (având în vedere considerentele hotărârii primei instanțe și motivele căii de atac exercitate în cauză) depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a prevederilor legale indicate mai sus.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, nici a vreunei sesizări pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, iar asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior.

În concluzie, Curtea de Apel apreciază că sunt îndeplinite condițiile privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor O.U.G. nr. 62/2024.

Prevederile legale în privința cărora se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea unei chestiuni de drept:

Art. 100 din Legea nr. 304/2004 (forma inițială a legii): „*Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pe o perioadă de 5 ani [...]*”.

Art. 121 din Legea nr. 304/2022: „*Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pentru un mandat de 5 ani [...]*”.

Art. 122 alin. 3 din Legea nr. 304/2022: „*Dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru judecători și procurori, se aplică și asistenților judiciari*”.

Art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din 27 octombrie 2006: „*(2) Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării activității asistentului judiciar, în cadrul instanțelor judecătorești*”.

Art. 2 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005: „*(1) Judecătorii și procurorii au dreptul anual la un concediu de odihnă de 35 de zile lucrătoare, plătit. Acest drept nu poate forma obiectul vreunei renunțări sau limitări.*

(2) Durata concediului de odihnă prevăzută în prezentul regulament este corespunzătoare activității desfășurate timp de un an calendaristic. La stabilirea duratei concediului de odihnă anual, perioadele de incapacitate temporară de muncă și cele aferente concediului de maternitate, concediului de risc maternal și concediului pentru îngrijirea copilului bolnav se consideră perioade de activitate prestată.

(3) Judecătorii și procurorii efectuează concediul de odihnă, de regulă, în perioada vacanței judecătorești. Pentru motive temeinice, conducerea instanței sau, după caz, a

parchetului poate aproba efectuarea concediului de odihnă în altă perioadă decât cea a vacanței judecătorești.

(4) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conducerile instanțelor judecătorești și ale parchetelor, precum și conducerile compartimentelor din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii au obligația să asigure efectuarea concediului de odihnă de către toți judecătorii, procurorii și asimilații acestora, în cursul anului calendaristic în care s-a născut acest drept”.

Art. 4 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005: *„În anul în care au fost numiți în funcție, judecătorii și procurorii au dreptul la un concediu de odihnă stabilit proporțional cu perioada cuprinsă între data numirii și ultima zi a aceluia an”.*

Art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005: *„(1) Dacă judecătorul sau procurorul, din motive justificate, nu a putut efectua, integral sau parțial, concediul de odihnă anual la care avea dreptul în anul calendaristic respectiv, la cererea sa, concediul de odihnă neefectuat va fi acordat într-o perioadă de 18 luni începând cu anul următor celui în care s-a născut dreptul la acest concediu, pe baza programării aprobate de președinții instanțelor judecătorești sau, după caz, de conducătorii parchetelor. În acest caz, drepturile bănești se suportă din fondurile aferente anului în care se efectuează concediul de odihnă.*

(2) Compensarea în bani a concediului de odihnă este permisă numai în cazul situațiilor de eliberare din funcție a judecătorului ori procurorului, prevăzute în Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, sau al situațiilor de încetare a calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii ori a funcției de inspector judiciar, prevăzute în Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare. În situațiile prevăzute la art. 12 indemnizația aferentă concediului de odihnă neefectuat se suportă de instituția la care a funcționat judecătorul sau procurorul până la data eliberării din funcție.

(3) Compensarea se calculează pe baza numărului de zile de concediu neefectuat și a mediei zilnice a indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a celorlalte sporuri cu caracter permanent, luate împreună, corespunzător lunii în care intervine eliberarea din funcție a judecătorului sau procurorului ori încetarea calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii sau a funcției de inspector judiciar”.

Art. 55 lit. a din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată): *„Contractul individual de muncă poate înceta astfel: a) de drept;”.*

Art. 56 alin. 1 lit. i din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată): *„(1) Contractul individual de muncă existent încetează de drept: i) la data expirării termenului contractului individual de muncă încheiat pe durată determinată;”.*

Art. 83 lit. h din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată): *„Contractul individual de muncă poate fi încheiat pentru o durată determinată numai în următoarele cazuri: h) în alte cazuri prevăzute expres de legi speciale ori pentru desfășurarea unor lucrări, proiecte sau programe”.*

Art. 146 alin. 3 din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată): *„Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării contractului individual de muncă”.*

Punctul de vedere al părților asupra chestiunii de drept:

Apelantul – pârât a precizat că în cuprinsul întrebării care trebuie adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie inserate și prevederile art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din 27 octombrie 2006 și a apreciat că, în pofida duratei determinate a mandatului (5 ani), faptul că asistentului judiciar i se prelungește mandatul, deci

acesta profesează în continuare în cadrul unei instanțe judecătorești, atrage imposibilitatea acordării compensării în bani a concediului de odihnă neefectuat.

Intimatul - reclamant nu a depus un punct de vedere.

Opinia completului de judecată:

În primul rând trebuie arătat că, așa cum reiese și din considerentele Deciziei nr. 61/28.10.2024 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în dosarul nr. 1694/1/2024, exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată este ferită de riscul antepronunțării în cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție arătând (la paragraful 68) că „potrivit art. 42 alin. 1 pct. 1 partea finală din Codul de procedură civilă, punerea în discuția părților, din oficiu, a unor chestiuni de fapt sau de drept, potrivit art. 14 alin. 4 și 5, nu îl face pe judecător incompatibil; totodată, exprimarea punctului de vedere preliminar al completului de judecată constituie o obligație instituită de art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, aplicabil în condițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”, fiind de principiu că „judecătorul nu devine incompatibil prin ducerea la îndeplinire a unei obligații impuse de lege”.

Având în vedere că potrivit art. 100 din Legea nr. 304/2004 (forma inițială a legii) și art. 121 din Legea nr. 304/2022 asistenții judiciari sunt numiți în funcție pe o durată de 5 ani (cu posibilitatea de a fi numiți în funcția de asistent judiciar pentru un număr, în principiu, nelimitat de mandate), Curtea de Apel apreciază că pot fi găsite similitudini între acest mandat al asistentului judiciar și contractul individual de muncă pe durată determinată (reglementat de art. 83 lit. h din Codul muncii - Legea nr. 53/2003 republicată), în ambele cazuri angajații prestând munca pentru o durată determinată de timp, în cazuri prevăzute expres de legi speciale (în cazul asistenților judiciari nu se încheie un contract individual de muncă în formă scrisă).

Ca o consecință, întrucât legea specială care reglementează raporturile de muncă ale asistentului judiciar nu cuprinde norme referitoare la încetarea de drept a mandatului, se poate aprecia că această încetare își găsește temei și în normele generale privitoare la modul de încetare a contractului individual de muncă (norme cuprinse în art. 55 lit. a și art. 56 alin. 1 lit. i din Codul muncii - Legea nr. 53/2003 republicată), mandatul asistentului judiciar încetând de drept la data expirării termenului de 5 ani pentru care a fost numit în funcție.

Potrivit art. 146 alin. 3 din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată), compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării contractului individual de muncă.

Din această normă de drept, cu caracter general, se desprinde concluzia că doar în cazul în care efectuarea concediului de odihnă de către angajat nu mai este posibilă, întrucât contractul individual de muncă a încetat, se naște dreptul acestui angajat la primirea din partea angajatorului (la care a desfășurat munca aferentă căreia îi corespunde dreptul de a beneficia de concediu de odihnă) a compensării în bani a concediului de odihnă rămas neefectuat.

În același sens sunt și prevederile art. 2, art. 4 și art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005, din aceste prevederi reieșind că acordarea compensării în bani a concediului de odihnă neefectuat este condiționată de faptul că judecătorii sau procurorii nu mai continuă activitatea în unitatea din justiție în care, în timpul funcționării, au acumulat zile de concediu de odihnă neefectuat.

În ciuda particularității modului în care își desfășoară activitatea asistenții judiciari, Curtea de Apel consideră că prevederile art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din 27 octombrie 2006, sunt în consonanță cu prevederile art. 146 alin. 3 din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată), în sensul că, în cazul asistenților judiciari, doar imposibilitatea efectuării concediului de odihnă rămas neefectuat până la încetarea mandatului

în cadrul căruia a fost acumulat acest concediu le dă acestora dreptul de a primi compensarea în bani.

Cum am arătat mai sus, în cazul prevăzut de art. 146 alin. 3 din Codul muncii (Legea nr. 53/2003 republicată), ceea ce determină nașterea dreptului unui angajat la primirea compensării în bani a concediului de odihnă neefectuat este imposibilitatea efectuării de către respectivul angajat, în integralitate, a concediului de odihnă la care era îndreptățit (imposibilitate datorată încetării contractului individual de muncă).

Însă, în cazul asistenților judiciari care își continuă activitatea în cadrul instanțelor judecătorești ulterior încetării unui mandat și începerii unui nou mandat, Curtea de Apel nu a găsit o piedică în efectuarea de către acești asistenți judiciari, în timpul noului mandat, a concediului de odihnă rămas neefectuat aferent mandatului care a încetat.

În concret, doar în situația în care asistenții judiciari nu-și continuă activitatea în cadrul instanțelor judecătorești, ulterior încetării mandatului, se poate discuta despre nașterea dreptului acestora de primi compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat.

Ori, exercitarea unui nou mandat de asistent judiciar, în cadrul instanțelor judecătorești, este în antiteză cu încetarea activității în cadrul acestor instanțe.

În raport de considerentele expuse, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, Curtea de Apel va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept:

„Să se stabilească dacă prin prisma prevederilor art. 100 din Legea nr. 304/2004, art. 121 și art. 122 alin. 3 din Legea nr. 304/2022, art. 2, art. 4 și art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005, art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2430/C din data de 27 octombrie 2006, art. 55 lit. a), art. 56 alin. 1 lit. i), art. 83 lit. h) și art. 146 alin. 3 din Legea nr. 53/2003, având în vedere că asistenții judiciari sunt numiți în funcție pentru o perioadă de 5 ani și văzând că acestora li se aplică dispozițiile prevăzute de lege pentru magistrați în ceea ce privește concediul de odihnă, se poate considera că încetarea mandatului unui asistent judiciar la sfârșitul perioadei de 5 ani este echivalentă cu încetarea unui contract individual de muncă încheiat pe durată determinată.

În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, să se stabilească dacă raportat la prevederile legale arătate mai sus se poate acorda compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat în cazul în care încetarea unui mandat de 5 ani al unui asistent judiciar este urmată de numirea în funcție a acestui asistent judiciar pentru un nou mandat de 5 ani”.

În temeiul prevederilor art. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, Curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile asupra chestiunilor de drept anterior menționate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 2, alin. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Să se stabilească dacă prin prisma prevederilor art. 100 din Legea nr. 304/2004, art. 121 și art. 122 alin. 3 din Legea nr. 304/2022, art. 2, art. 4 și art. 7 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 325/24 august 2005,

art. 8 alin. 2 din Regulamentul privind concediul de odihnă și alte concedii ale asistenților judiciari aprobat prin Ordinul ministrului Justiției nr. 2430/C din data de 27 octombrie 2006, art. 55 lit. a), art. 56 alin. 1 lit. i), art. 83 lit. h) și art. 146 alin. 3 din Legea nr. 53/2003, având în vedere că asistenții judiciari sunt numiți în funcție pentru o perioadă de 5 ani și văzând că acestora li se aplică dispozițiile prevăzute de lege pentru magistrați în ceea ce privește concediul de odihnă, se poate considera că încetarea mandatului unui asistent judiciar la sfârșitul perioadei de 5 ani este echivalentă cu încetarea unui contract individual de muncă încheiat pe durată determinată.

În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, să se stabilească dacă raportat la prevederile legale arătate mai sus se poate acorda compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat în cazul în care încetarea unui mandat de 5 ani al unui asistent judiciar este urmată de numirea în funcție a acestui asistent judiciar pentru un nou mandat de 5 ani.”

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile a Curții de Apel Târgu Mureș și se va comunica prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

În baza art. 3 din O.U.G. nr. 62/2024 suspendă soluționarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi data de 14 martie 2025.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red: (...)
Tehnored: (...)/ 4 ex.
Data concepției: 25.03.2025
Data redactării: 25.03.2025

